

a szív a hús a csont törvényt tanul
mindent feledve s nem feledve mégse
az alakot vesztő nehézkesre

De szigonyfejvel-törzzsel felfelé tör
de visszaszívja egy mohó torok
de lángját újra felfuvintja vérbő
virágaival romlatlan forog
a kert de túlhevült naprendszeréből
egy-egy felesleges bolygót kidob
de lángol hogy magával feleselve
beteljen egy fehérjecsöppje terve

